

THIÊN CHÚA SAI TÔI ĐI BẰNG BÓ NHỮNG TẤM LÒNG TAN NÁT!

... Sau ba năm thụ huấn nơi Chủng Viện Ars ở miền Trung nước Pháp **Thầy Jean-Louis Mothe** tiếp tục học trình tại Chủng Viện Toulouse ở miền Nam. Nhưng chính trong giáo phận Montauban ở miền Tây nước Pháp mà Thầy chuẩn bị tiến đến thiên chức linh mục. Đây là một quyết định chín mùi suy tư xét vì năm nay Thầy đã 45 tuổi. Có thể nói đó là ơn gọi muộn nhưng mang đến một niềm vui tràn đầy. Xin nhường lời cho Thầy.

Mặc dầu tôi sinh trưởng tại thành phố Gers ở tận cuối miền Nam nhưng vì đã trải qua một thời gian dài làm việc tại Montauban nên khi chọn một hướng đi mới, đương nhiên là tôi nghĩ đến thành phố thân thương này và tôi chọn nó như trạm dừng cuối cùng cho chuyến đi.

Có người thắc mắc tại sao phải đợi mãi đến tuổi ngoài tứ tuần mới trở thành đại chủng sinh??? Phải chăng đây là ơn gọi muộn??? Thật ra không phải ơn gọi muộn cho bằng quyết định muộn. Bởi vì ơn gọi linh mục tôi đã cảm nhận ngay từ thời

niên thiếu. Tôi luôn luôn bị lôi cuốn quyến rũ bởi gương mặt Linh Mục. Tôi thích hát thánh ca khi còn nhỏ và Phụng Vụ là nơi chốn mà tôi luôn cảm thấy mình được hạnh phúc. Thế nhưng tôi không dám bày tỏ tâm tình này với ai. Thành ra ơn gọi linh mục cứ chôn kín trong lòng tôi.

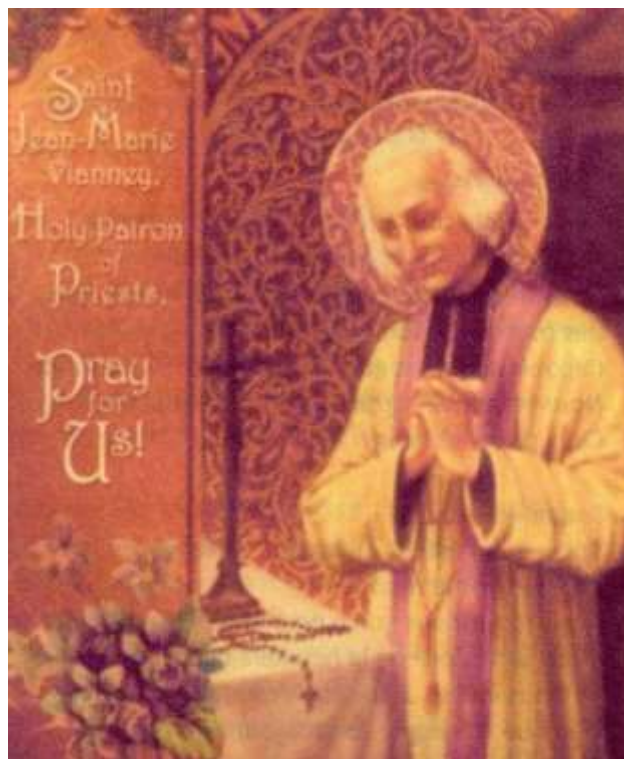
Đến tuổi trưởng thành tôi hơi xa lìa Giáo Hội một chút, chỉ vì một lý do đơn giản là tôi lo lắng xây dựng con đường sự nghiệp và bản thân. Thế rồi, từ từ - cùng với bạn bè - tôi tích cực tham gia vào việc tổ chức các sinh hoạt cho các giáo xứ nhỏ cũng như đảm trách Phụng Vụ và Văn Phòng Tuyên Úy cho các bạn trẻ. Tuy nhiên cùng với sự trưởng thành nhân bản tôi lại cảm nhận một sự trống rỗng tâm linh. Tôi tự hỏi phải làm gì cho cuộc đời mình mang ý nghĩa??? Và tôi thấy đã đến lúc phải làm một cuộc chuyển hướng chung kết. Rất may quyết định của tôi không gây ngạc nhiên cho người thân trong gia đình cũng như cho những người sống chung quanh. Bởi vì, từ ít lâu trước đó, bạn bè thoáng nhận ra có điều gì đó thay đổi nơi tôi. Ngay cả tại nơi tôi làm việc, khi tôi xin nghỉ phép một thời gian không lãnh lương để đi Ars thì không ai thắc mắc hay hỏi han gì cả. Trong khi đó thì các công nhân hồi giáo tỏ ra thật ngưỡng mộ vì thấy tôi can đảm chọn THIÊN CHÚA. Tuy nhiên, đây không phải là một quyết định dễ dàng. Tôi từng giữ trách nhiệm trong chỗ làm thâm niên với lương bổng cao. Nhưng tôi được hỗ trợ hướng dẫn trong việc phân định ơn gọi.

Ban đầu do một Linh Mục cùng quê với tôi và có ơn gọi muộn như tôi. Rồi tôi hỏi ý kiến của các Linh Mục khác và Cha Sở khuyên tôi nên ghi tên vào một khóa huấn luyện tại Học Viện Công Giáo để đưa mình trở lại ghế học đường. Lời khuyên thật khôn ngoan và chí lý. Bởi vì, trở lại với đèn sách ở tuổi 40 đâu phải là chuyện dễ! Và một khóa huấn luyện thần học căn bản đã tái trao ban lòng tin tưởng nơi khả năng trí thức của tôi.

Cho đến lúc ấy tôi vẫn chưa gia nhập Đại Chung Viện. Một quyết định quan trọng cần phải có thời gian. Người ta không thể nhẹ dạ coi thường. Tôi trải qua những thời điểm chia sẻ thật đẹp với dịch vụ ơn gọi của giáo phận. Tôi khám phá sự phong phú của các buổi linh thao và làm một cuộc tĩnh tâm tuyệt vời tại Đan Viện En-Calcat .. Từ từ tôi thấy tất cả được diễn tiến trong chiều hướng tốt. Tôi cảm thấy mỗi lúc một thoải mái hơn nên tôi đến gặp Đức Cha Ginoux. Ngài đề nghị tôi đến Chung Viện Ars. Nơi đây tôi qua một năm tiền chủng viện và hai năm triết học.

Ban đầu cuộc sống nơi Chung Viện cũng gặp khó khăn. Chuyển từ thế giới nghề nghiệp sang cuộc sống Giáo Hội và trở thành sinh viên sau khi đã trải qua những năm tháng lãnh trách nhiệm trong công ăn việc làm, không phải là không khó. Rồi phải chạm trán với thực tại cuộc sống. Nơi đâu cũng thế. Ngay cả trong Chung Viện người ta cũng gặp khó khăn trong vấn đề giao tế. Có bất đồng ý kiến có tranh chấp. Nhưng tôi luôn chọn con đường đối thoại và chia sẻ huynh đệ và điều này giúp tôi phát triển trong vui tươi hạnh phúc. Kinh nghiệm va chạm này khiến tôi trở nên sáng suốt và cảm thấy vững vàng hơn trong chọn lựa ơn gọi của mình. Ngày hôm nay trong chủng viện Saint-Cyprien của giáo phận Montauban tôi cảm thấy mình hoàn toàn được hòa nhập và bắt đầu mang dấu ấn của giáo phận.

Tôi cũng sống qua hai Ngày Quốc Tế Giới Trẻ. Một tại Madrid bên Tây Ban Nha vào năm 2011 và một tại Rio de Janeiro bên Brasil vào năm 2013. Đó là những cơ hội thật đẹp tạo nên những mối liên hệ tốt. Tôi sẽ được chịu chức linh mục trong một thời điểm mà ơn gọi linh mục trở nên khan hiếm. Nhưng tôi sống trong sự tin tưởng và hy vọng. Tôi nghĩ rằng giáo dân và Linh Mục được gọi để hợp tác với nhau, người này thừa nhận chỗ đứng của người kia. Giáo Hội Công Giáo luôn trải qua những thử thách nhưng THIÊN CHÚA không bao giờ bỏ rơi Giáo Hội. Điều quan trọng là chúng ta phải biết lắng nghe những gì Chúa Thánh Linh nói với chúng ta.

... "Thần khí của THIÊN CHÚA là Chúa Thượng ngự trên tôi, vì THIÊN CHÚA đã xúc dầu tấn phong tôi, sai đi loan báo tin mừng cho kẻ nghèo hèn, băng bó những tấm lòng tan nát, công bố lệnh ân xá cho kẻ bị giam cầm, ngày phóng thích cho những tù nhân, công bố một năm hồng ân của THIÊN CHÚA, một ngày báo phục của THIÊN CHÚA chúng ta. Người sai tôi đi yên ủi mọi kẻ khóc than, tặng cho những kẻ khóc than ở Xion tấm khăn đại lễ thay tro bụi, dầu thơm hoan lạc thay tang chế, áo ngày hội thay tâm thần sầu não. Người ta sẽ gọi họ là cây thánh rừng thiêng, là vườn cây THIÊN CHÚA trồng để làm cho Người được vinh hiển. Họ sẽ tái thiết những tàn tích cổ xưa, sẽ dựng lại những hoang tàn thưở trước, tu bổ những thành bị bỏ hoang, những chốn hoang tàn từ bao thế hệ. Người ngoại bang sẽ đứng sẵn để chặn chiên cừu cho anh em, con cái khách ngoại kiều sẽ cày ruộng và làm vườn nho cho anh em. Còn anh em, anh em sẽ được gọi là "tư tế của THIÊN CHÚA", người ta sẽ gọi anh em là "người

phụng sự THIÊN CHÚA chúng ta". Cửa cải chur dân anh em sẽ được dùng, phú quý vinh hoa của chúng, anh em sẽ được hưởng. Anh em đã lãnh gấp đôi phần tui nhục, đã chuốc vào thân sự nhục nhằn phi báng; bù vào đó, anh em sẽ được lãnh gấp đôi phần gia nghiệp trên đất chúng, và sẽ được niềm vui vĩnh cửu. Vì Ta, THIÊN CHÚA, Ta chuộng lễ công minh, ghét chuyện cướp bóc gian tà, nên Ta sẽ theo lòng thành tín mà ban phần thưởng cho các ngươi và sẽ lập với các ngươi một giao ước vĩnh cửu. Dòng dõi các ngươi sẽ nức tiếng giữa chư dân, và giống nòi các ngươi sẽ lừng danh giữa muôn nước. Tất cả những ai thấy các ngươi sẽ biết rằng các ngươi là một dòng dõi được THIÊN CHÚA ban phúc lành" (Isaia 61,1-9).

(Bulletin Catholique du Diocèse de Montauban, Bimensuel, No 9, 30 Avril 2014, trang 175-176)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt